

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 5. octobar 2017. godine
Br. ref.:RK 1130/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI49/17

Podnosilac

Imer Syla

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 227/2016
Vrhovnog suda Kosova od 3. oktobra 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Imer Syla, sa prebivalištem u Uroševcu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Labinota Qosa-Ilazi.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [Pml. br. 227/2016] Vrhovnog suda Kosova od 3. oktobra 2016. godine koju je primio 17. novembra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana članom 30. [Prava optuženog], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], kao i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavovi 1 i 7 Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 20. aprila 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 24. aprila 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Gresu Caku-Nimani za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Bekim Sejdiu i Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.
7. Dana 28. aprila 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 7. septembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 11. marta 2013. godine, Osnovno tužilaštvo u Uroševcu je podiglo optužnicu [PP. II. br. 847-5/2010] protiv podnosioca zahteva za izvršenje krivičnog dela "izazivanje opšte opasnosti" iz člana 291, Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: KZK).
10. Dana 30. jula 2014. godine, Opštinski sud u Uroševcu-Opšti departman, nakon priznanja krivice tokom početnog razmatranja od strane podnosioca zahteva, presudom [P. br. 635/13] je proglasio podnosioca zahteva krivim i izrekao novčanu kaznu i kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 2 (dve) godine, ističući da se kazna neće izvršiti u roku od 2 (dve) godine pod uslovom da optuženi, odnosno podnosilac zahteva, tokom ovog perioda ne izvrši neko drugo krivično delo.

11. Dana 10. marta 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev za preispitivanje krivičnog postupka Osnovnom sudu u Uroševcu protiv presude [P. br. 635/13] od 29. jula 2014. godine Osnovnog suda u Uroševcu, tvrdeći pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja, postojanje novih dokaza i argumentujući da je podnosilac zahteva “*priznanje krivice izvršio ne razumejući prirodu krivičnog dela*”, i shodno tome, nisu ispunjeni zakonski uslovi za priznanje krivice tokom početnog razmatranja.
12. Dana 14. aprila 2016. godine, Osnovni sud u Uroševcu je rešenjem [PK. br. 42/16] odbio, kao nedozvoljen, zahtev podnosioca ocenjujući da predstavljene činjenice i dokazi ne pružaju pravnu osnov da se dozvoli preispitivanje krivičnog postupka.
13. Dana 18. aprila 2016. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu protiv rešenja [PK. br. 42/16] Osnovnog suda u Uroševcu od 14. aprila 2016. godine, tvrdeći povredu osnovnog prava strane, propisano Zakonikom o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPK).
14. Dana 18. jula 2016. godine, Apelacioni sud Kosova je rešenjem [PN. br. 485/2016] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva. Apelacioni sud je u svom rešenju detaljno odgovorio na sve tvrdnje podnosioca zahteva.
15. Dana 17. avgusta 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja [PN. br. 485/2016] Apelacionog suda Kosova od 18. jula 2016. godine sa predlogom da se isto poništi i stvar vrati na ponovno suđenje.
16. Dana 3. oktobra 2016. godine, Vrhovni sud Kosova je presudom [Pml. br. 227/2016] odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti. U obrazloženju ove presude se, između ostalog, navodi: “*[...] kao u rešenju prvog stepena tako i onog drugog stepena, dati su zakonski razlozi sa donošenje osporenih odluka [...] sa pravom je ustanovljeno u prvostepenom rešenju da dokaz na koji se zasniva zahtev za ponovno pokretanje krivičnog postupka [...] ne opravdava dozvolu za ponovno pokretanje krivičnog postupka a to je prihvatio i drugostepeni sud*”.

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu presudom [Pml. br. 227/2016] Vrhovnog suda Kosova od 3. oktobra 2016. godine povređena prava garantovana članom 30. [Prava optuženog], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], kao i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
18. Argumenti podnosioca zahteva u odnosu na njegove tvrdnje o ustavnoj povredi su sledeći: “*Definitivno je povređeno pravo za jedno pravično i nepristrasno suđenje, pravo koje je zagantovano članom 31 Ustava Republike Kosovo, a ako se slučaj analizira od početka uzimajući kao osnovu obrazovanje koje ima Imer Syla [...] jasno proizilazi da u odnosu sa Imerom Syla, nadležni organi tokom postupka konkretne krivične stvari protiv Imera Syla, povredili su stav 5 člana 30, stav 1 i 6 člana 31, i član 54 Ustava Republike Kosovo, iz razloga da, osim što nema nijednog dokaza koji svedoči da je, ili je bio Imer Syla*

vlasnik nekretnine gde se desilo krivično delo [...] prvostepeni sud, bez prisustva advokata nije imao pravo da prihvati priznanje krivice Imera Sylu”.

19. Podnosilac zahteva traži od Suda da ukine odluke redovnih sudova.

Prihvatljivost zahteva

20. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u Ustavu, dalje navedene u Zakonu i Poslovniku.

21. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavove 1 i 7, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

22. Sud se poziva i na član 49. Zakona [Rokovi], koji propisuju:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku”.

23. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (1) (c) Poslovnika, u kome se naglašava:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...] (c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva, ili [...]”.

24. U ovom slučaju, Sud primećuje da je osporena presuda uručena zastupniku podnosioca zahteva 17. novembra 2016. godine, dok je zahtev podnet Sudu 20. aprila 2017. godine. Shodno tome, zahtev je podnet Sudu van roka od 4 (četiri) meseca.

25. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, na osnovu člana 49. Zakona i pravila 36 (1) c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, osiguravajući da se slučajevi koji se bave pitanjem Ustava razmatraju u razumnom roku i da prethodne odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi: *mutatis mutandis* slučaj *O’Loughlin i drugi protiv Ujedinjenog kraljevstva*, predstavka br. 23274/04, ESLJP, rešenje od 25. avgusta 2005. godine, vidi, takođe: slučaj br. KI140/13, *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24).

26. Osim toga, Sud naglašava da se zakonski rok od 4 (četiri) meseca računa od dana kada je podnosilac zahteva primio, nakon iscrpljenja pravnih sredstava, osporenu odluku. (Vidi, na primer: slučaj *Hatip Çelik protiv Turske*, ESLjP, predstavka br. 52991/99, rešenje of 23. septembra 2004. godine).
27. Sud naglašava da je dužnost podnosioca zahteva ili njihovih zastupnika da postupaju sa 'dužnom pažnjom' (*due diligence*) kako bi se osiguralo da su njihovi zahtevi za zaštitu osnovnih prava i sloboda podneti u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, koji je predviđen članom 49. Zakona i dalje preciziran pravilom 36 (1) c) Poslovnika (Vidi: slučaj *Mocanu i drugi protiv Rumunije*, [VV], predstavke br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08, presuda od 17. septembra 2014. godine, stavovi 263-267).
28. Shodno tome, zahtev treba da se proglašeni neprihvatljivim, jer nije podnet unutar roka, kao što je propisano u članu 113.7 Ustava, kao što je predviđeno u članu 49. Zakona i dalje navedeno u pravilu 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika, 7. septembra 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Gresa Caka-Nimani

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi